

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ φρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι »	12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γραφεῖα »	15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει »	16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ἕστίχος λεπ. 20
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Μετὰ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος δὲν ἐτελείωσε καὶ ὁ τῆς περιβοήτου παρέας κατὰ τῆς Ἀτμοπλοΐας, νέαν δὲ ἐπίθεσιν κατ' αὐτῆς ἐνήργησε προχθές διὰ τοῦ τυφλοῦ ὀργάνου τῆς, τοῦ Νομάρχου Θεοχάρους, ὅστις πρόθυμος πάντοτε ὡς ἑτεροκίνητον προβαίνει εἰς πᾶσαν παράνομον πράξιν ἀνευ αἰδοῦς ἀρκεῖ νὰ συμφέρῃ αὐτῇ τῇ γειραγωγούσῃ αὐτὸν παρέᾳ. Ἡ παρέα ἔχει ἀνάγκην νὰ προετοιμάσῃ ὅπως δῆποτε πλειοψηφίαν ἐν τῇ συγκροτηθησομένῃ συνελεύσει ἵνα ἐξ ἐφόδου αὐτὴν καταλάβῃ· ὁ εὐσυνειδήτος καὶ ἐντροπαλὸς Νομάρχης προθύμως ἐπιχειρεῖ ὅ,τι ἡ παρέα ἤθελε τῷ ὑποδείξει ὡς χρησίμον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποσταλὸς ἐλεγκτῆς κ. Πανουργιάς, καθόσον ὁμοῦ ὁ κ. οὗτος ἐνήργησε τὸ καθήκον του χωρὶς νὰ δώσῃ λογαριασμὸν εἰς τὴν μεινομένην παρέαν, ἅμα τῇ ἀναχωρήσει του ὁ ἑτεροκίνητος Νομάρχης ἡγουμένου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς παρέας Σ. γέροντος μετὰ θορύβου καὶ ἐπιδείξεως μετέβη εἰς τὸ κατάστημα τῆς Διευθύνσεως καὶ τῇ συναινεσεὶ καὶ ταύτης διώρισεν ἕνα ἰδιώτην ὅπως ὡς ἀντιπρόσωπὸς του ἐξελέγξῃ τὰ βιβλία τῶν μετόχων καὶ μερισμάτων. Καὶ ποῖον νομίζετε; ἕνα πρῶτην ὑπάλληλον τοῦ ἑτέρου ἐκ τῶν ἐπιδόξων συμβούλων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἀπόβλητον δὲ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως λόγῳ τῆς ἀτασθάλου διαγωγῆς του! Δὲν παραξενεύομεθα διὰ τὴν νέαν παρανομίαν τοῦ Νομάρχου δι' ἧς ἐσφετερίσθη τὰ δικαιώματα τῆς Διευθύνσεως, ἀφοῦ προηγουμένως ἐσφετερίσθη τὰ τῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἀφοῦ δὲν παρέρχεται μίᾳ ἡμέρᾳ χωρὶς καὶ νέαν παρανομίαν οὕτως ἢ ἄλλως νὰ διαπράξῃ. Καὶ διατί νὰ μὴ πράττῃ; Κατὰ τὸν μαστρογιάννη καὶ τὰ κοπέλιά του. Ὅ,τι εἶναι ἡ Κυβέρνησις εἶναι καὶ οἱ ὑπάλληλοί της, διότι ἄλλως ὁ κ. Θεοχάρης θα ἐκηρύσσεται

ἀνάξιος τοῦ ἀξιώματος του καὶ θὰ ἀπεπέμπετο κακὸς κακῶς. Ἡμεῖς ἀναμένομεν καὶ ἄλλα χειρόνα τούτων διότι ὁ δεινὸς οικονομολόγος, ὁ μέγας πολίτης ὁ μόνος πατριώτης Τρικούπης ἔθεσε τὴν Ἐρμούπολιν ἐκτὸς τῶν νόμων καὶ ὑπὸ τὴν θέλησιν τῆς παρέας, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἔχασκον ἐπὶ τῷ ἀποτελέσματι τῆς 4ης Ἰανουαρίου θὰ κλαύσωσι μετ' ὀλίγον.

— Ἡ ἐν τοῖς ξενοδοχείοις καταστασις ἐξακολουθεῖ ἢ αὐτῇ, οἷαν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ περιεγράψαμεν. Ἀποροῦμεν ὁμοῦ πῶς δὲν ἐλήφθη φροντίς τις ὅπως τοῦλάχιστον ἐμποδισθῶσιν αἱ κοιναὶ γυναῖκες τοῦ νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ θέατρον. Τοιαύτην φροντίδα δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι δύναται νὰ λάβῃ ἢ πρὸς τοῦτο τεταγμένη ἀρχὴ διότι οὔτε τὸ θέατρον ἔχει νὰ δυσαρεστήσῃ τοὺς ἐντίμους ἐκείνους πολίτας οἵτινες ἀξιοῦσι νὰ διασκεδάζωσιν ἐν τῷ θεάτρῳ αἱ παλλακαὶ καὶ αἱ εὐνοοῦμεναι ἐκ τῶν κοινῶν γυναικῶν οὔτε διαθέσιν ἔχει πρὸς τοῦτο, καθόσον πρεσβεύει φιλελευθέρους ἀρχάς, λυπεῖται δὲ διότι δὲν δύναται αὐτῇ αὐτῇ νὰ τὰς εἰσάγῃ ἐν πομπῇ καὶ ἐπιδείξει εἰς τὰ θεωρεῖα περιορίζεται δὲ μόνον εἰς τὸ νὰ τὰς ἐπισκέπηται ἐνίοτε. Ἐκεῖνο ὁμοῦ τὸ ὅποιο μᾶς κάμνει νὰ οἰκτείρωμεν τὴν ἀνηθικότητα ταύτην εἶναι ἡ ἀδιαφορία ὄλων ἐκείνων τῶν οἰκογενειῶν τῶν λεγομένων αἰτῆς ὑψηλῆς περιωπῆς» αἵτινες ἀπαθῶς θεωροῦνται τὰς ἀσέμνους γυναῖκας ἐν τοῖς θεωρείοις τοῦ θεάτρον νὰ παίζωσι καὶ νὰ χασχογελῶσι μετ' ἄλλων μὴ ἔχοντας περισσοτέραν ἐκείνων διάκρισιν. Μᾶς προξενεῖ ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν ἡ ἰδέα ὅτι ἡ τάξις τῆς ὑψηλῆς λεγομένης περιωπῆς βλέμματα ἄπορα καὶ ἐμπαικτικὰ ρίπτει εἰς τὰς συζύγους καὶ κόρας τοῦ λαοῦ, ὅταν τύχῃ καμμίαν φορὰν νὰ τὰς ἴδῃ εἰς τὴν πλατείαν ἢ τὸ θέατρον, ἀδιαφόρως ὁμοῦ θεωρεῖται τὰς κοινὰς γυναῖκας αἵτινες ἀφίνουσι πρὸς καιρὸν τὴν ἐργασίαν των ὅπως ἐπιδειχθῶσιν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἀποδείξωσιν ὅτι οἱ εὐνοοῦντες αὐτὰς εἶναι ἄνθρωποι ἔχοντες τὰ μέσα!!

— Τὴν νύκτα τῆς αὐτῆς ἡμέρας καθ' ἣν διενεμήθη τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον τὸ περιέχον τὸ διάφορον περὶ τῶν ξενοδοχείων καὶ κοινῶν γυναικῶν ἔλαβε χώραν τὸ ἐξῆς: Δύο τρεῖς μανάβιδες ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐξαιρετικῶς ἐτάρακτον τὴν πόλιν καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὰς ἐκλογὰς ὡς θιασῶται σφοδροὶ τῆς συμπολιτεύσεως μετέβησαν εἰς τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν ξενοδοχεῖον «Ἐλλάδας» ἐνθα διαμένουσι κοιναὶ γυναῖκες καὶ ἐζήτουν νὰ ἐκβιάσωσι τὴν θύραν τοῦ δωματίου τῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν ὅπως εἰσελθῶσιν ἐν αὐτῷ διὰ τῆς βίας. Ἐνῶ δὲ μετὰ τρόμου πολλοῦ ἐζήτει αὕτη ἔλεος ἀπὸ τοῦ παλληκαράδες νέος τις φιλότιμος παρατυχῶν ἐκεῖ τοῖς ἔκαμε τὴν παρατήρησιν διὰ τὴν ἀγρίαν αὐτῶν καὶ ἀδίκον ἐπίθεσιν. Δὲν ἐχρεώσθη ἄλλο τι. Ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ οἱ παλληκαράδες καὶ οὕτω ἤρξατο δεινὴ συμπλοκὴ μετὰξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ νέου τοῦ ἐξ εἰκτου πρὸς τὸ δυστυχῆς ὃν ἐπεμβάντος. Ὁ νέος στιβαρὸς ἀντίστατο, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ οἱ ξενοδόχοι ἐφώναζον ζητοῦντες τὴν βοήθειαν τῆς ἐξουσίας ματαίως ὁμως, μολονότι περίξ τοῦ τόπου τῆς συμπλοκῆς δὲ κα φρουροῦσιν ἀστυνομικοὶ κλητῆρες. Ἐδέησεν ἐπὶ τέλος νὰ προσέλθῃσι δύο ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, ἀλλ' ἰδόντες ὅτι οἱ συμπλακέντες ἦσαν εἰς παλληκαράδες ἐξ τοῦ κόμματος ἀντι νὰ ἀπαγάγῃσιν αὐτοὺς βιαίως καὶ διὰ γρονθοκοπημάτων, εἰς τὸ κρατητήριον τῆς Ἀστυνομίας τοὺς παρεκάλουν νὰ ἡσυχάσῃ «πρὸς χάριν των». Οἱ παλληκαράδες ὁρμήσαντες ἐπὶ τοὺς κλητῆρας ἤρπασαν τὰ ξίφη των καὶ τότε δὴ τότε!! διαρρήξαντες τὴν θύραν τοῦ δωματίου διὰ τῶν ξιφῶν δὲν ἄφησαν τίποτε θραύσαντες πάντα τὰ ἐν τῷ δωματίῳ μέχρις ἐὸς μηδὲ τῆς λάμπας ἐξαιρουμένης· καταδιώξαντες δὲ καὶ τὸν νέον ἐκεῖνον εἰσελθόντα, ὅπως σωθῆ, εἰς ἕτερον τοῦ ξενοδοχείου δωμάτιον καὶ κτυπήσαντες αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ τοῦ ξίφους ἀπήλθον εἶτα ἀνενόχλητοι κραυγάζοντες «ζήτω τὸ κόμμα μας». Ἀλλ' ἤδη τὸ πῦρ εἶχε μεταδοθῆ ἐντὸς τοῦ δωματίου ἐκ τῆς θραυσθείσης λάμπας, κατεκάρησαν δὲ ἅπαντα τὰ ἐν τῷ δωματίῳ ἐνδύματα, στρώματα καὶ πλεῖστα ἐκ τῶν θραυσθέντων ἐπιπλῶν, ὅα μετεδίδετο δὲ τὸ πῦρ εἰς ὅλον τὸ ξενοδοχεῖον ἂν μὴ τρεῖς ἐκ τῶν σπυρσάντων εἰς βοήθειαν πολιτῶν δὲν ἐρριπτον ἐκ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν ὁδὸν τὰ καιόμενα πράγματα μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Ἀφοῦ τὰ πάντα ἐτελείωσαν προσήλθεν τελευταῖος καὶ ὁ ἕτερος τῶν Ἀστυνομῶν ὅστις ἀπλῶς καὶ ἀφελῶς ὡς ἀδιάφορος διαβάτης ἐρωτήσας περὶ τῶν συμβάντων ἀπήλθεν εἰς τὰ ἴδια, οἱ δὲ ἐνεργήσαντες τὰς ἐπιθέσεις, τὰ τραύματα, τὰς διαρρήξεις τῶν θυρῶν, τὰς φθοράς τῆς ξένης ιδιοκτησίας καὶ τὸν ἐμπρησμόν ἐξ οὗ ἠπειλήθη ἡ καταστροφὴ ὁλοκλήρου τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἴσως καὶ τῆς συνοικίας ἀφέθησαν ἀνενόχλητοι,

ἄδοντες δὲ καθ' ὁδὸν μετέβησαν εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἀστυνομίαν καφενεῖον καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ὡς καλοὶ οἰκοκυρατοὶ! οἱ διαπράξαντες τὰς ἐγκληματικὰς ταύτας πράξεις δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων οἵτινες συγγάζουσι εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, ἐρρήθη δὲ ὅτι ἐβάλησαν ἀπὸ ἑνα ἄλλον νέον δυσηρεστημένον κατὰ τῶν γυναικῶν ὅπως ὁμως δὲν ἐμνημονεύσαμεν τῶν ὀνομάτων τῶν φυσικῶν αὐτουργῶν, διότι τυγχάνουσιν ἐγγαμοί, οὕτω ἀπέχομεν νὰ ὀνομάσωμεν καὶ τὸν νέον ἐκεῖνον τὸν ὡς ἠθικὸν αὐτουργὸν θεωρούμενον, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὸν στιγματίσωμεν δημοσίᾳ ἀφοῦ δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁντως αὐτός εἶναι ὁ ἠθικὸς αὐτουργός τῶν διαπραχθέντων ἀδικημάτων. Ἐκεῖνο ὁμως ὅπερ ἐνδιαφέρει πάντας ἀνεξαιρέτως εἶναι νὰ μάθωσιν εὖς πότε τέλος πάντων θὰ ἀδιαφορῆ ἡ ἐξουσία εἰς τὰ ἐγκλήματα ταῦτα καὶ διὰ τῆς ἀδιαφορίας τῆς θὰ συντελεθῆ εἰς τὸν πλησιασμόν αὐτῶν. Διότι πρέπει νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι δὲν εἶναι οὔτε τὸ πρῶτον οὔτε τὸ δεκάτον ἐγκλημα ὅπερ συνέβη ἐν τοῖς ξενοδοχείοις ἐνθα διαμένουσι κοιναὶ γυναῖκες. Τοιαῦτα ἀδικήματα λαμβάνουσι χώραν καθ' ἑκάστην, πλείστον δὲ πολιτῶν ἡ ζωὴ συχνὰ ἐκτίθεται εἰς κίνδυνον ἂν δὲ δὲν γίνωται ὅλα γνωστὰ καὶ δὲν ἀκούεται ὁ θόρυβος τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οἱ πλείστοι καθ' ὧν γίνονται αἱ ἐπιθέσεις προσηλασμένοι καὶ κινδυνεύοντες σιωπῶσιν μὴ θέλοντες νὰ ἀκουσθῶσι. Πολλοὶ, μουρμούρια αὐτοκαλούμενοι, καθ' ἑκάστην τὸν μεθυμένον προσποιούμενοι ἐξ ἐπαγγέλματος, οὕτως εἰπεῖν, περὶ τρελοῦσι τὰ ξενοδοχεῖα πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς ἐξουσίας θραύοντες τὰς θύρας αὐτῶν καὶ ξυλοκοποῦντες τὰς τε γυναῖκας καὶ τοὺς ἐν τοῖς δωματίοις αὐτῶν εὐρίσκομένους τυχὸν ἄνδρας, ἂν τολμήσουν νὰ κάμουν καὶ τὴν ἐλαχίστην παρατήρησιν αὐτοῖς. Σεμνότυφοί τινες καὶ ἄλλοι ὑποκριταὶ ἢ ξεμωραμένοι θὰ μᾶς εἴπωσιν ἴσως ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἐν ἐφ' ἡμετέροις νὰ ἐκτίθενται τὰ τοιαῦτα ἀπροκαλύπτως. Τοῦς τοιοῦτους οὐδόπως λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν μας, φρονοῦμεν δὲ μάλιστα ὅτι καὶ ἡμεῖς καὶ πάντες οἱ ἐγγῶριοι δημοσιογράφοι ὀφείλομεν νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸ καθήκον ἡμῶν ὅπως παύσῃ τελούμενα καθ' ἑκάστην τοιαῦτα ἀδικήματα προληφθῶσι δὲ ἄλλα δεινότερα τούτων ἐν τῷ μέλλοντι. Τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον, διότι πλείστον πολιτῶν ἐγγάμων, ἀγάμων, νέων, παίδων καὶ μετοκόπων (ἂς μὴ τὸ ἀποκρύπτωμεν ἀφοῦ ὅλοι τὸ γνωρίζομεν) ἡ ζωὴ ἐκτίθεται εἰς κίνδυνον ἢ δὲ φιλοτιμία αὐτῶν καθ' ἑκάστην προσβάλλεται ἀπὸ τοῦς ὀλίγους αἰσχρῶς παλληκαράδες. Ἡ μήπως φρονοῦσι τινὲς ὅτι οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὰς κοινὰς γυναῖκας ὡς καὶ αἱ γυναῖκες αὐταὶ εἶναι τεθειμένοι ἐκτὸς τοῦ νόμου; Ἐφόσον καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ ἐξουσία διὰ τῆς

ἀνοχῆς των θεωρουσιν ἀναγκαῖον κακὸν τὴν ὑπαρξίν των ἀποκλήρων τούτων ὄντων ἀναντιρρήτως ὀφείλει ἡ δευτέρα νὰ χρηγητῆ τὴν προστασίαν τῆς πρὸς ἀμφοτέρους, εἶναι δὲ ἀξία λιθοβολισμοῦ ἡ ἐξουσία ἐκείνη ἣτις ἐπιτρέπει πρὸ των ὁμμάτων τις νὰ διαπράττωνται κατ' αὐτῶν ἐγκλήματα ἀπέχουσα νὰ ἐπέμβῃ καὶ διασκορπίσῃ καὶ τιμωρήσῃ τοὺς ἐγκληματίας, ἐνθαρρύνουσα δὲ τοὺνναντίον αὐτοὺς διὰ τῆς ἀδιαφορίας τῆς. Ἄν ὅμως καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ ἐξουσία ἀποδοκιμάζωσι τὴν ὑπαρξίν των ὄντων τούτων καὶ θεωρῶσιν ἀναξίους τῆς προστασίας των νόμων τοὺς εἰς αὐτὰ μεταβαίνοντας τότε ἅς ἀπαγορεύσωσι αὐτὴν, διότι δὲν ἐπιτρέπεται αὐταῖς νὰ τοὺς ἀφίνωσιν ἐν γνώσει νὰ ἐμπίπτωσιν εἰς τὴν ἐπικίνδυνον παγίδα.

— Αὔριον Κυριακὴν, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ἑορτάζει ὁ διδάσκαλος τῆς Γυμναστικῆς κ. Γρηγόριος Στροπέλης.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς σήμερον δίδεται εὐεργετικὴ παράστασις ἐν τῷ δημοτικῷ Θεάτρῳ «Ἀπόλλων» ὑπὲρ τοῦ Ἠτωχοκομείου. Θέλει παρασταθῆ τὸ μελόδραμα Fra Diavolo.

— Δὲν ἐκάμαμεν λόγον μέχρι τοῦδε διὰ τὰς δημοσιευθείσας διατριβὰς τοῦ κ. Ἀργυροπούλου, κατ' ἐείνων οὐς ἐνεσμενίζουσι νὰ ὀνομάζωσιν ἀτμοπλοῖκους διότι θὰ ἐπροσπαθοῦμεν νὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἀναγνωσταῖς ἡμῶν πράγματα πασίγνωστα. Φαντασιοπληξίας ἔλεγεν ἐνταῦθα ὁ κ. Ἀργυρόπουλος καὶ ὑποχθόνιους ἐνεργείας διέβλεπε πρὸς ἀμαύρωσιν τῆς ὑπολήψεώς του, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ καταρτισθῇ ὁ συνδυασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἵατι νὰ μὴ γράφῃ καὶ τώρα ὁμοίως φαντασιοπληξίας καὶ βλέπῃ ὄνειρα; Βεβαίως ἂν δὲν εὕρισκοντο καὶ ὑποψήφιοι καὶ κομματάρχαι ὅπως ὁ κ. Ἀργυρόπουλος σκεπτόμενοι καὶ ἐργαζόμενοι πῶς θὰ εἴχομεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς 4ης Ἰανουαρίου; Ἄλλοι ἤθελον τὸν σκύλον χορτάτον καὶ τὸ καρβέλι ἀκεραῖο, ἄλλοι δὲ ἐπροτομήσαν τοῦ συμφέροντος τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὴν ἐκδίχησιν τοῦ ἰδίου ἀλόγου καὶ ἀδίκου πάθους των· διατὶ τώρα δυσαρεστοῦνται διὰ τοὺς καρπούς τοὺς ὁποῖους θερρίζουν ἀφοῦ αὐτοὶ τοὺς ἐσπειραν;

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Γενικὸς ἐτήσιος ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος μετὰ ἡμερολογίου καὶ πλείστων πρακτικῶν γνώσεων — ἔτος 1887 — ὑπὸ Χ. Μακρίδου», ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις σύγγραμμα χρησιμώτατον ἀνατληρώσαν ἑλλειψίν σπουδαιότητα. Ὡς καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἀτομικὴ δραστηριότης ἀνεπλήρωσε τὴν ἑλλειψίν τοῦ Κράτους, διότι ὄντως ὁ παντὸς ἐπαίνο ἀνώτερος κ. Μακρίδης ἐξετέλεσεν ἐργασίαν ἢ ὄφειλον τὰ ἐπὶ τὰ ἐλασινὰ τοῦ Κράτους ὑπουργεῖν νὰ προστιμᾶσσαν. Μὴ δυνάμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ παρόντι, ἐλλείψει χώρου, πλήρη τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου ἀνάλυτιν θέλωμεν πράξει τοῦτο ἀφεύκτως εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον. Ἴνα ὅμως μᾶλλον οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν τί-

ῆτο τὸ δάνειον των 170 ἑκατομμυρίων δι' οὐπὲρ ἐβάρυνε τὸ ἀτυχὲς Κράτος ὁ δεινὸς οἰκονομολόγος Τρικούπης, καὶ ποίαι αἱ συνέπειαι αὐτοῦ ἀναδ' ἡμοσιεύωμεν τὰ περὶ τούτου γραφέντα ὑπὸ τοῦ φιλοπονωτάτου κ. Μακρίδου ἀποσπώντες αὐτὰ ἐκ τοῦ κεφαλαίου ἐνθα πραγματεύεται περὶ των χρεῶν τοῦ Κράτους. «Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἀρχειρέσωμεν ἐν ὅλῳ περὶ τὰ 28 ἑκατομμύρια καὶ νὰ περιορίσωμεν τὸ δημόσιον χρεὸς εἰς 620 στρογγύλα ἑκατομμύρια, ἅπαντα σχεδὸν εἰς χρυσὸν διότι καὶ αὐτὰ τὰ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ὅψεποτε ἡ κυβέρνησις θελήσῃ νὰ δυνηθῇ νὰ ἄρῃ αὐτὴν διὰ δανείου, θὰ τὰ πληρώσῃ εἰς τὰς τραπεζὰς εἰς χρυσὸν διότι ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας διὰ τῆς συνομολογήσεως χρεωλυτικοῦ δανείου ἐξωτερικοῦ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ μετατροπὴ τοῦ ἐκ τρέχοντος νομίμματος χρεῶς τοῦ δημοσίου εἰς χρυσὸν καὶ αὐξήσις μάλιστα αὐτοῦ τοσούτω μεγαλειτέρῃ ὅσον χαμηλοτέρα εἶνε ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου ἀπόδεξις τὸ δάνειον των 170 ἑκατομμυρίων χρυσῶν, ἅτινα ἐφορτώθησαν εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ ἀτυχοῦς λαοῦ μόνον καὶ μόνον ὅπως πληρωθῶσιν εἰς τὰς τραπεζὰς περὶ τὰ 70 ἑκατομμύρια τοῦ τότε χρεῶς ἐπ' ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν. Διηλοθὲ ἐχρεώθη ὁ λαὸς μὲ 170 ἑκατομμύρια χρυσὰ φράγκα (διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ κατ' ἔτος τόκους καὶ χρεωλύσιον 12 ἑκατομμύρια) διὰ τί νυμίζετε; διὰ νὰ πληρώσῃ 70 ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα ἐχρεώττει εἰς τὰς τραπεζὰς ἀκούετε 170 ἐχρεώθη διὰ νὰ πληρώσῃ 70 μόνον! καὶ οἱ διαπράττοντες τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα κατὰ τοῦ ἔθνους ἀξιοῦσιν ὅτι εἶναι δεινοὶ, φοβεροὶ οἰκονομολόγοι καὶ ὁ λαὸς τοὺς πιστεύει ὁ ἀτυχὴς καὶ ἐμπιστεύεται εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὴν τύχην τὴν πρόσθετον, τὸ μέλλον, τὴν ὑπαρξίν του! Καὶ νὰ ἀπηλλάσσεται τοῦλάχιστον ἡ κοινωνία διὰ παντὸς ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας κακὰ ψυχρὰ, ἀλλὰ μόνις ἤρῃ καὶ μετὰ ἐν ἔτος πάλιν ἐπαῆλθε καταλιπούσα πρὸς βλάβην τῆς κοινωνίας μόνον τὴν ἐκ των ἀποτόμων μεταβολῶν ἀναστάτωσιν.»

Φίλε Κύριε,

Ἐπειδὴ ἡ ἐν μέσῳ τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀπόλυσις ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σχολάρχου τοῦ α'. Ἑλλ. Σχολείου κρίνεται παρ' ἄλλοις ἄλλως, των πολλῶν μὴ γνωσκόντων τὸ κυρίως αἴτιον τὸ προκαλέσαν τὴν ἀπόλυσιν τοῦ εἰρημένου σχολάρχου, ἐπιθυμῶ νὰ δώσω εἰς τοὺς ὅπως δῆποτε διαφερομένους τὴν ἀληθῆ τοῦ πράγματος ἐξήγησιν, ἢν ἐξάγω ἐκ σαφῶν διδομένων, γνωστῶν μοι ἐκ τοῦ παρελθόντος. Ὁ λόγος ὁ ἐξωτερικὸς ὁ δευτερεύων, μάλα ἐπικουρικὸς δὲ εἰς τὴν πῶς καὶ πῶς ἐπιζητούμενην ἀπὸ πολλοῦ ἀπόλυσιν τοῦ σχολάρχου, εἶνε γνωστὸς ἀναγεγραμμένος ἐν τῷ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως φύλλῳ ὅδε «δι' ἀνάμωστον συμπεριφορὰν πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν» λόγος γενικὸς καὶ ἀόριστος, προεβόλλων τὸ ἠθικὸν μέρος τοῦ ἀπολυθέντος. Τοῦτο βεβαίως, ἢ συμπεριφορὰ δῆλον ὅτι, ἐφ' ἣ ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ ἤδεται χαιρεκακοῦσα καὶ ἀλαζυνεύεται οἰομένη ὡς δι' αὐτὴν ἡ τιμωρία, τοῖς ἄλλοις παρέχει τὸ ἐνδοσίμον καὶ ἀφορμὴν τοῦτω μὲν νὰ κρίνῃ οὕτως ἐκείνω δὲ ἄλλως. Ὁ ἐσωτερικὸς ὅμως καὶ πραγματικὸς λόγος, δι' ὃν ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις τοῦ σχολάρχου, εἶνε καθαρὸς κομματικὸς, ἵνα μὴ, ὑπὸ εὐρυτέραν ἔννοιαν, καλέσωμεν αὐτὸν πολιτικὸν καὶ ἐτι κάλλιον πολιτικὴν ἀπαί-

τῆ σεν. Ὅσον ὁμως τολμηρὰ καὶ ἰταρὰ καὶ ἀν ὄσι τὰ διαδῆματα πρὸς καταπάτησιν τῶν κειμένων νόμων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, ὅσον ἀβλαβῆς καὶ ἀν διατελῆ ὁ στόμαχος αὐτῆς εἰς τὴν κατὰ ποσιν τῆς καμῆλου, ὅσον σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπος πολλακίς καὶ ἀν φρίνηται πρὸς τοὺς ἀδυνάτους, οὓς ἀπαθέστατα ῥίπτει εἰς τοὺς δρόμους κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ἀλλ' ὁμως πολλακίς διστάζει ἐκ τοῦ ἐναντίου νὰ ἀψῆται τοῦ ἀνήθου καὶ τοῦ κυμίνου, ἐπιλανθανομένη τοῦ ἰδιαζόντος αὐτῆ χαρακτήρος, τοῦ αὐθαιρέτου, αὐτοβούλου καὶ ἀνευθύνου. Ἔστι δίκης ὀφθαλμός, ὃς Πάνθ' ὄρα! Τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἵνα ἐπιτελέσῃ μὴν τοιαύτην προσβολήν, καὶ στήσῃται περιφανὲς τριπαιον ἐπὶ τῆ ἀπωλείᾳ καὶ ἀφηνισμῷ ἐνὸς ἀδυνάτου σχολάρχου ἔδει τέλος πάντων ἵα ἔχη καὶ εὐπρόσωπον τινα λόγον δικαιολογούντα τὴν καθάρσειν καὶ δὲν ἠτόχησε τοιοῦτου προχείρου αἰτήματος, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Σοδόμων δὲν ἐξέλιπον ἀνθρωποὶ προθυμώτατα ὑπηρετοῦντες καὶ δουλεύοντες τοῖς πονηροῖς θελήματι τῶν μοχθηρῶν καρδιῶν αὐτῶν, ἀνθρώπια κενὰ καὶ μάταια, μετὰ τέχνης καὶ παντοίων ἄλλων μέσων ἐπιδιώκοντα τοὺς κόμπους, καὶ τὰς ἐπιδειξίμους μετὰ προμεμελητημένης ἀφελείας, ἐκβράσματα τῆς μελαίνης τηθέου τῶν Φαρισαίων καὶ κληρονόμοι τῆς θρησκευτικῆς ὑποκρισίας ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῆ καταμετρήσει τῶν κόμβων τοῦ κομβολογίου των, κατεμέτρουν καὶ ἠριθμοῦν τὴν ἀρπαγὴν τῶν κτημάτων καὶ περιουσιῶν τῶν ἀτυχῶν θυμάτων των, τῶν χερῶν καὶ ὀφθαλμῶν, καὶ περιήρχοντο κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ ρύμας τῶν πόλεων ἀεροσκοποῦντες πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. Νοεῖ ὁ νοῦν. Οὐκί ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί. Θὰ ἔλθῃ βεβαίως ἡμέρα, καθ' ἣν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, ἣν ἀσυνειδήτως περιουριζέτε καὶ χλευάζετε, θὰ ἴστασθε πελιθνοὶ καὶ ὠχροί, τῷ χρώματι τῆς μοχθηρίας καὶ πονηρίας, οὐκί ἐρυθριῶντες, διότι τὸ ἐρυθρῆμα εἶνε ἡ αἰδῶς τῶν ἀθῶν καρδιῶν καὶ τῆς συναίσθησεως. Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν εἶνε βεβαίως ἡ τῆς μελλούσης ζωῆς, ἣν ἴσως ἀναλογίζεσθε καὶ γελαῖ. Τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἀναζήτου, λέγω, εὐπρόσωπον λόγον, ὀπισθεν τοῦ ὀποίου, ὡς προχώματος, ὄχυρούμενον νὰ ῥίψῃ τὰ βέλη του, εὔρεν οὐκί λόγον, ἀλλ' ἀνθρωπον ὄλον, ὅστις μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως καὶ σύνμα ἀναειδίας, καὶ, ὅπερ σπουδαιότατον, ἐν συνειδήσει τῆς ἀπρεποῦς καὶ σκαιᾶς καὶ ἀγροίκου αὐτοῦ διαγωγῆς ἀπέναντι τοῦ σχολάρχου, ἐτίστησεν εἰς τὸ Σ. ὑπουργεῖον τὴν ἀνάεμοστον συμπεριφορὰν τοῦ τελευταίου, ἀνθ' ἧς ἐπῆλθεν ἡ τοσοῦτον βαρεῖα ποινή, ἣ ἀνευ λόγου δῆλον ὅτι ἀπολύσις ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ρηθέντος ὑπαλλήλου. Ὡς δ' ἀληθῶς οὐδαμῶς ἀχθεταί τις οὐδὲ δυσανασχετεῖ διὰ τὴν ἀπόλυσιν φίλου, προσελθούσαν, ὡς εἴρηται, ἐκ λόγου καθαρῶς κομματικοῦ χαλεπαίνει ὁμως καὶ ἀλγεῖ τις ἐπὶ τῆ κουφῶν εὐκείᾳ, ἣν ἀνῆτοι τινες προσκτώνται, αἰφνιδίως μεταπηδῶντες εἰς περιωπὰς ἦτοι κοινωνικὰς ἢ πολιτικὰς, καὶ ἐπὶ τῆ μωρᾷ ὑπολήψει, ἣν περὶ ἑαυτῶν ἔχουσιν, ὑπολαμβάνοντες ὅτι καὶ ἀμφοτέρων καὶ ἀνοηταίνοντες καὶ πᾶν ἄλλο ποιοῦντες ὀφθίως φρανοῦσι καὶ πράττουσι καὶ λέγουσι. Καὶ τῆ ἀληθείᾳ ἐὰν ἐζῶμεν καὶ ἐπολιτευόμεθα κατὰ τὸ παλαιὸν δόγμα, ὅτι δίκαιον καὶ νόμος εἶνε ἡ τοῦ ἰσχυροτέρου βούλησις οὐδὲν τὰ παράδοξον οὐδὲν τὸ καινόν. Τότε καὶ ἡ γνώμη τινῶν σεταγμένων ὑπὸ τῆς πολιτείας

εἰς τὴν φρούρησιν τῶν νόμων καὶ τὴν δικαίαν κρίσιν ἐπὶ τῶν πράξεων, καὶ τὴν ἀπονομήν τῆς δικαιοσύνης, τότε λέγω καὶ ἡ γνώμη τούτων, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἀνώτερος, ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ προῖσταμένη ἀρχὴ πολλακίς καὶ σφαλλομένη καὶ παρεκτρεπομένη καὶ παρανομοῦσα δικαιοῦται μόνον καὶ μόνον διότι ὁ κατώτερος ἦτοι ὁ ὑπάλληλος εἶνε ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος, ἢ ἦτο ἀποδεκτὴ καὶ ἰσχύουσα γενικῶς λέγω δὲ γενικῶς, διότι ἐν μέρει, ὡς μὴ ὄφειλε, σήμερον ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐφαρμόττεται καθόλου δ' ὁμως τὰ πράγματα δὲν ἔχουσιν οὕτως. Τανῦν ἀπέναντι τῶν νόμων των πατρίων δὲν ὑπάρχει διάκρισις ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου, ἐκ τούναντι μάλιστα γινώσκουμεν ὅτι ἐπὶ τῆ αὐτῆ προνομία μείζονος τιμωρίας ἀξιοῦται ὁ ἀνώτερος, ἄτε οὐδέποτε παρεχομένης αὐτῷ ἐξουσίας ἵνα πράττῃ ὅ,τι ἀν θέλῃ καὶ ὁπόταν θέλῃ, συμφῶνως καὶ τῆ τοῦ Εὐαγγελίου ῥήτρα ἀφ' οὗ μὴ γνούς καὶ ποιήσας ὀλίγα δαρήσεται, ὁ δὲ γνούς καὶ ποιήσας πολλά δαρήσεται. Ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι ὑποκαίμεθα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς νόμους τῆς πολιτείας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει καὶ τοῦ καταλογισμοῦ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀτόμων. Ποῦ στηρίζονται λοιπὸν οἱ τινὲς οὔτοι, οἱ ἀξιοῦντες ὅτι διαφορὰς ὑπαρχούσης μεταξὺ ἀνωτέρου καὶ ὑπαλλήλου, ἀκρίτως ἀπολύεται μὲν τῆς εὐθύνης ὁ ἀνώτερος καὶ ἀποδίδεται αὐτῷ τὸ δίκαιον, τιμωρεῖται δ' ὁ ὑπάλληλος καὶ τὸ δίκαιον ὑπὲρ αὐτοῦ ἔχων; Κατηγορεῖται τις, παραδείγματος χάριν, καὶ ζητεῖται παρ' αὐτοῦ ἡ δέουσα ἀπολογία. Ἡ ἀπολογία γίνεται, καὶ ὁ ἀναίδης συκοφάντης συνορῶν καθ' αὐτὸν τὰς ψευδεῖς κατηγορίας καὶ ἀναγνωρίζων τὰ ἴδια φανταστικά πλάσματα, ἄπερ μοχθηρῶς ἀπέδωκε τῷ κατηγορουμένῳ εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ, ἀγωνίζεται πάσῃ δυνάμει, ἵνα μὴ παλιμβολος καὶ πονηρὸς συκοφάντης ἐλεγχθῆ, ἀγωνίζεται ἐν τῷ στενῷ καὶ ἰδιαιτέρῳ δικαστηρίῳ, ἐν ᾧ δύναται νὰ ἐξασκήσῃ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἄτε ἀποτελουμένῳ ἐκ φίλων τοῦ κατηγοροῦ, ἵνα ὁ κατηγορούμενος καταδικασθῆ, διότι ὁ ἐν τῆ σικτία μισεῖ τὸ φῶς, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ φωτός φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα. Νῦν ὁμως, ἄτε ἡ ἐφεσις τῆς κρίσεως γίνεται εἰς τὸ δικαστήριον τῆς κοινωνίας, ἦτις ἄλλως κρίνει τὰ πράγματα, ἄς τολμήσῃ ὁ μοχθηρὸς κατήγορος, ὁ δολοφόνος, νὰ κρύψῃ τὴν μοχθηρίαν αὐμοῦ, ἣν ἐν ὄλη αὐτῆς τῆ ἐκτάσει ἐξετίλιξε πρὸς ἀφανισμόν ἐνὸς ἀδυνάτου ὑπαλλήλου. Πιστεῖω δὲ ἡ φίλη δημοσιογραφία νὰ λάβῃ μικρὰν ὑπομονὴν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἀγῶνος, ὅστις θὰ λάβῃ γῶραν, ἀν μὴ ἀνακρούσῃται πρῶμναν ὁ superior, μεταξὺ μεγάλου τινος καὶ πολλοῦ ἐξ ἐπιπολῆς νομιζομένου καὶ τοῦ ἀδικουμένου.

Εὐδουλέδης.

ΦΑΝΕΛΛΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ

μάλλιναι καὶ ἐσώβρακx ἀρίστης ποιότητος πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. **Ι. Κ. Χούμη.**

Ὁ κ. **Γ. Ζάβος** συνέστησε φαρμακεμπορεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἄγορας καὶ ἀντικρὺ τοῦ καταστήματος τῶν κ. **Υἱῶν Κ. Βοκοτοπούλου**, ἐν τῷ ὀπίῳ εὐρίσκονται πάντα τὰ φάρμακα πωλούμενα ἐκ διαλειμμάτων καὶ κατὰ ποσότητος.